

10 lutego 1931 r.

C036 9/32

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 12898.

Firma H. Kiko
(Brno, Czechosłowacja).

Kl. ~~32~~ a 15.

32a 9/32

Zacisk rozpierający do przedmiotów wydrążonych.

Zgłoszono 20 stycznia 1930 r.

Udzielono 8 stycznia 1931 r.

Pierwszeństwo: 21 stycznia 1929 r. (Czechosłowacja).

Znane są zaciski do wydrążonych przedmiotów, zwłaszcza szklanych, służące jednocześnie jako formy do ich kształtowania. Zaciski tego rodzaju nakłada się na przedmiot zzewnątrz.

Według wynalazku zacisk jest wyposażony w podzielony na kilka części pierścień rozpierający, służący do kształtowania wewnętrznej powierzchni wydrążonego przedmiotu, i zakładany zostaje do wydrążenia kształtowanego lub obrabianego przedmiotu. Specjalnie korzystne jest zastosowanie takiego zacisku, którego pierścień posiada występ, względnie rowek, które na wewnętrznej powierzchni przedmiotu wytwarzają odpowiednio rowek, względnie występ.

W tym przypadku najlepiej jest zasto-

sować pierścień, podzielony na cztery części, przyczem jedna para średnicowo przeciwnych sobie części może przesuwac się w kierunku promieniowym i wyciskana jest nazewnątrz zapomocą sprężyn, dwie zaś części pozostałe wciskane są do wewnątrz również zapomocą sprężyn.

Na rysunku uwidoczniony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny zacisku, a fig. 2 — przekrój poprzeczny według linii A—B na fig.1, przyczem lewa strona przedstawia zacisk rozparty, prawa zaś — ściągnięty.

W kadłubie 1 zacisku, otoczonym okrężną taśmą 2, znajduje się pierścień rozpierający, składający się w tym przypadku z czterech części, a mianowicie wycinków 3 i 4 oraz rozpieraaczy 5 i 6, umieszczonych

średnicowo przeciwległe względem siebie. Wszystkie części pierścienia rozpierającego zaopatrzone są w zewnętrzny występ okrężny 7, kształtujący wewnętrzną krawędź przedmiotu. Występ 7 wytwarza więc np. rowek na wewnętrznej ścianie wytwarzanego przedmiotu. Jeżeli występowi temu zostanie nadany inny kształt, to na wewnętrznej ścianie obrabianego przedmiotu wytwarza się np. występ zamiast rowka. Wycinki 3 i 4 pierścienia znajdują się pod działaniem sprężyn śrubowych 9, umieszczonych we wgłębieniach tych wycinków i opierających się drugim końcem o taśmę 2. Wskutek tego sprężyny starają się wcisnąć wycinki 3 i 4 do wnętrza zacisku. Do rozpieraczy 5 i 6 są przymocowane drążki 10 i 11, zaopatrzone na końcach w rączki 12, nie przedstawione całkowicie na rysunku. Na drążki te pomiędzy rączkami 12 i taśmą 2 nasunięte są sprężyny 13, które starają się wycisnąć rozpieracze 5 i 6 z zacisku. Ponieważ rozpieracze te posiadają na obydwu bocznych krawędziach klinowate zwężenia 14, to przy ich wsunięciu do zacisku zapomocą rączek 12 sprężyny 9 wciskają również wycinki 3 i 4. W ten sposób zacisk zostaje ściągnięty, założony zaś przedmiot — uwolniony.

Ukształtowanie pierścienia rozpierającego może być dowolne. Zamiast sprężyn można zastosować dowolne zamocowywanie części pierścienia, np. zapomocą za-

mknięcia bagnetowego. Zacisk ten używa się przy wyrobie przedmiotów z rozmaitych materiałów, np. ze szkła, celuloиду.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zacisk rozpierający do wydrażonych przedmiotów, zwłaszcza szklanych, z pierścieniem rozpierającym, podzielonym na kilka części, znamieny tem, że pierścień ten posiada na zewnętrznym obwodzie np. występ lub rowek, kształtujący wewnętrzną powierzchnię wytwarzanego wydrażonego przedmiotu.

2. Zacisk rozpierający według zastrz. 1, znamieny tem, że jego pierścień rozpierający składa się z czterech części, przy czem dwa średnicowo przeciwległe rozpieracze (5 i 6) wyciskane są sprężynami na zewnątrz, a obydwie pozostałe wycinki (3 i 4) wciskane są również sprężynami do wnętrza.

3. Zacisk według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że rozpieracze (5 i 6) pierścienia zwężone są od strony zewnętrznej, tak, iż po ich wsunięciu do zacisku odcinki (3 i 4) wcisnięte zostają siłą sprężyn (9) i uwalniają rozpierany przedmiot.

Firma H. Kiko.

Zastępca: Inż. A. Wolfowicz,
rzecznik patentowy.

